

dende lovgivning ingen bestemmelser. I tilfælde af faktisk adskillelse, separation eller skilsmisse vedbliver mandens skattepligt nu med hensyn til ægtefællernes samlede formue at bestå indtil udgangen af det skatteår, i hvilket samlivet eller ægteskabet er ophævet, og først fra begyndelsen af det efterfølgende skatteår bliver hustruen selvstændig ansat til formueskat. De herved opståede resultater kan i enkelte tilfælde virke meget urimelige, og man har da også set, at ægtefællerne i deres indbyrdes mellemværende træffer aftale om en rimelig fordeling af skattebyrden, ligesom det ved dom er fastslået, at manden hos hustruen kan kræve en forholdsmæssig del af skatten refunderet.

I overensstemmelse med kommissionsudkastet går de for separations- og skilsmissetilfælde foreslåede regler i stk. 1 ud på, at ægtefællerne, når separationen eller skilsmissen er i orden, med virkning fra begyndelsen af den følgende måned ansættes selvstændigt til formueskat, således at manden ansættes på grundlag af det i den sidst foretagne opgørelse til formueskattesvarelse fremkomne formuebeløb og i dette beløb kan fradrage hustruens del af fællesboet, hendes særeje, samt hende personligt tilhørende formuerettigheder. Formueformindskelse i tiden mellem den nævnte opgørelse og separationen eller skilsmissen vil ikke få virkning for de nævnte formueansættelser af ægtefællerne.

Reglerne i stk. 2 angående ansættelsen af ægtefæller, der som levende faktisk adskilt skal beskattes hver for sig, afviger noget fra kommissionsudkastet. Forsåvidt angår særeje og eventuelle personlige rettigheder er reglerne ens; der kan ikke være tvivl om, at det er naturligt, at hver ægtefælle beskattes af sit særeje og sine personlige rettigheder. Derimod har man, forsåvidt angår fællesboet, opgivet de i kommissionsudkastet § 66, stk. 3 (bemærkningerne side 113), indeholdte regler, idet man har fundet det rimeligere, at hver ægtefælle beskattes af den del af fællesboet, hvorover den pågældende har rådigheden. Bestemmelsen korresponderer med § 29, stk. 2, der omhandler indkomstopgørelsen i disse tilfælde.

Til § 110.

Bestemmelsen, der omhandler formueskattepligtens ophør ved dødsfald, må ses i sammenhæng med de i kapitel 7 foreslåede regler om formueskat for dødsboer. I bemærkningerne til kapitel 7 er nærmere redegjort såvel for gældende ret som for de i kommissionsudkastet og martsforslaget indeholdte synspunkter, ligesom der er

redegjort for de principper, der er lagt til grund for udformningen på dette punkt af nærværende forslag; der henvises derfor til disse bemærkninger.

Til § 111.

Bestemmelsen korresponderer med § 31 vedrørende indkomstskattepligtens indtræden og ophør for personer, der er undergivet begrænset indkomstskattepligt her i landet.

Formueskattens beregning for personer.

Til §§ 112—114.

Som omtalt under de almindelige bemærkninger er det tanken, at der fremover kun skal svares een formueskat, idet den fælleskommunale formueskat er indarbejdet i skatteskalaen. Ved udformningen af skalaen er der taget hensyn til, at betalt formueskat ikke skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen. Skalaen skal benyttes ved beregningen af formueskat for personer — såvel fuldt som begrænset skattepligtige — og for dødsboer.

Forsåvidt angår formueskatten til staten, gælder ifølge statskattelovens § 1 to regler om nedsættelse af formueskatten for fuldt skattepligtige personer under hensyn til forholdet mellem skatteyderens indkomst og formue.

Den ene regel omhandler tilfælde, hvor en skatteydere samlede ansatte indkomst ikke udgør mindst 3 pct. af den for samme skatteår ansatte skattepligtige formue. I så fald nedsættes den efter formueskatteskalaen beregnede skat med 5 pct. for hver to promille eller del deraf, hvormed den ansatte indkomst er under 3 pct. af formuen. Er indkomsten ikke positiv, nedsættes formueskatten med 80 pct.

Efter den anden regel skal der i tilfælde, hvor skatteyderen er ansat til en indkomst af under 4 500 kr., om fornødent gives en yderligere nedsættelse af formueskatten, såfremt formuen ikke er over 100 000 kr. I så fald må formueskatten ikke overstige: $\frac{2}{5}$ af den fulde skat, hvor indkomsten er under 2 000 kr., $\frac{3}{5}$, hvor indkomsten er 2 000 kr. eller derover, men under 3 500 kr., og $\frac{4}{5}$, hvor indkomsten er 3 500 kr. eller derover, men under 4 500 kr.

Reglerne gælder som nævnt med hensyn til formueskatten til staten, medens der ikke findes tilsvarende bestemmelser vedrørende den fælleskommunale formueskat.

I skattelovskommissionens betænkning II, side 94 ff., er under indstillingerne vedrørende formueskatten bl. a. behandlet spørgsmålet om nedsæt-